



Jest jednym z najbardziej znanych mistyków Kościoła. Jego dzieła, pełne zachwyty nad tajemnicą Trójcy Świętej, ciągle są odczytywane na nowo. Komentowali je m.in. św. Teresa od Dzie- ciątka Jezus, św. Edyta Stein i św. Jan Paweł II. Jan od Krzyża jest uważany za jednego z głównych twórców literackiego języka hiszpańskiego. Jego proza jest pełna poetyckich wyrażeń, a poezja nasycona duchową symboliką. REFORMATOR KARMELITÓW I PRZYJACIEL ŚW. TERESY Z AVILA

Przyszły święty urodził się w 1542 roku w miejscowości Fontiveros (Hiszpania) w pobliżu m. Ávila w Starej Kastylii. Był trzecim synem Gonzaleza de Yepes i Katarzyny Alvarez. Gdy miał dwa lata, zmarł jego ojciec. Osierocona rodzina żyła w strasznej nędzy. Kilkakrotnie się przeprowadzała, szu- kając źródeł do utrzymania. Mimo wszelkich trudności matka wychowywała dzieci w duchu chrześcijańskim, pielęgnowała w nich wielką cześć dla Maryi. † W młodym wieku przyszły święty pracował w różnego ro- dzaju zawodach: był tkaczem, krawcem, pielęgniarzem w szpitalu. W 1559 roku po uzbieraniu odpowiedniej sumy pieniędzy rozpoczął naukę w szkole prowadzonej przez jezuitów w Medina del Campo. Mając 21 lat, wstąpił do zakonu karmelitów, przeżywającego w drugiej połowie XVI wieku kryzys duchowy – brakowało gorliwości apostołskiej. Z tego też powodu rok po święceniach młody człowiek zastanawiał się nad porzuceniem zgromadzenia i kontynuowaniem życia zakonnego w odosobnieniu, w klasztorze kartuzów. Jednak po spotkaniu z Teresą z Avila, postanowił razem z zakonnicą dołożyć wszelkich starań do zreformowania obu zgromadzeń karmelitańskich, polegającym na powrocie do pierwotnej gorliwości, modlitwy i praktykowania umartwień.

Podobnie jak Reformatorka Karmelu, Jan od Krzyża do- świadczył dużego oporu ze strony konfratrów, którzy oskarżali go o różnego rodzaju dziwactwa i dzielenie wspólnoty. Z tego powodu w 1577 roku znalazł się w podziemiach więzienia w Toledo. Wielką pociechą dla

przyszłego świętego była nie-ustanna rozmowa z Wszechmocnym, częsta lektura Pisma Świętego, medytacja nad nim i długie adoracje Najświętszego Sakramentu. Swoje życie w całości zawierał Bożej Opatrzności. W czasach największych wypróbowań powstały najgłębsze i najpiękniejsze dzieła hiszpańskiego mistyka. Jednym z najbardziej znanych jest traktat „Droga na górę Karmel”, gdzie zostały omówione kolejne etapy, przez które musi przejść człowiek wiary, by osiągnąć możliwie najdoskonalsze zjednoczenie z Bogiem. Dzięki traktatom mistycznym otrzymał tytuł doktora Kościoła Powszechnego. Jan od Krzyża zmarł 14 grudnia 1591 roku w klasztorze w Ubedzie (Hiszpania) w wieku 49 lat. Cnotliwe, pełne udręczeń i wyrzeczeń życie stało się podstawą do wyniesienia go na ołtarze.

CZEGO MOŻEMY SIĘ NAUCZYĆ OD ŚW. JANA OD KRZYŻA?

Święty często powtarzał, że wszyscy ludzie będą sądzeni z miłości. Tymi słowami zachęca współczesnych do głoszenia swoimi czynami miłosiernej miłości Boga. Według niego każdy ochrzczony człowiek powinien być „żywą Ewangelią”..

CIEKAWE!

Św. Jan Paweł II wielokrotnie nazywał św. Jana od Krzyża swoim przyjacielem i mistrzem w wierze, a od początku pontyfikatu nieustannie powtarzał, że to właśnie w szkole tego świętego odkrył godność człowieka i stał się jej obrońcą.

Z UST ŚWIĘTEGO

„Uspokój swą duszę, odrzucając wszelkie troski i nie przejmując się niczym, a będziesz służył Bogu według Jego upodobania i znajdziesz w Nim swą radość” („Słowa światła i miłości. Przestrogi”).

WSPOMNIENIE LITURGICZNE

Kościół wspomina św. Jana od Krzyża 14 grudnia.